աբեղայն Ֆռանկ առնել տուիք. նոյնպէս զԻսահակ կաթողիկոսն եւ Պօղոս վ.ն տաճկացընել տուիք եւ ազգի ազգի չարչարանօք ի հաւատոց ուրացուցիք . . . »

Սակայն հակառակ Գաւաղանագրոց աւանդած թուականին՝ Զաքարիա վ. 1624ին կ.Պոլիս էր իբրեւ մասնական պատրիարք. ինչպէս Ցովհ. Խուլի կենսագրութեան մէջ Գր. վ. Դարանաղցիէն առնելով գրեցի, թէ 1624ին Մելքիսեդ կաթողիկոս Պոլիս եկաւ, եւ Զաքարիայի եւ Ցովհ. Խուլի հետ կաթողիկեայց օրինաց եւ սովորութեանց համեմատ կը պահէր պահքերը, որ պատճառաւ ժողովրդեան մէջ խռովութիւն ելաւ եւ Մելքիսեդը դուրս հանել տուին:

Ուրիշ կողմանէ ստոյգ վկայութիւն ունինք, որ Զաքարիա վերջընթեր անգամ ո՛չ թէ մինչեւ 1631 պատրիարք էր, այլ մինչեւ 1633. վասն զի Սարգիս Արքեպ. Սարաֆեանի կենսագրութեան մէջ (Վիեննա 1908, էջ 345) յառաջ բերած եմ ձեռագրի մը ցիշատակարանը, որուն համեմատ Ստամպոլցիք Զաքարիա վ.ը 1633ին պատրիարքութենէն հանեցին եւ աքսորել տուին, եւ Գր. վ. կեսարացին դարձեալ Պոլիս բերին եւ պատրիարք նստուցին, Զաքարիայի շինած Ս. կարապետ եկեղեցին նորէն գնեցին, եւ ազգին մէջ այս պատճառաւ մեծ խռովութիւններ եղան:

Կղեմէս կալանոս (անդ Pars II. Tom. I. էջ 396—7) կը գրէ. "Երրորդ Զաքարիա պատրիարգն կ.Պոլսոյ, որ զդաւանութիւն